

Документ за разглеждане в заседание

B9-0054/2020 }
B9-0055/2020 }
B9-0057/2020 }
B9-0058/2020 }
B9-0061/2020 }
B9-0066/2020 } RC1

15.1.2020

ОБЩО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 135, параграф 5 и член 132, параграф 4 от
Правилника на дейността

вместо следните предложения за резолюция:

B9-0054/2020 (Verts/ALE)
B9-0055/2020 (ECR)
B9-0057/2020 (S&D)
B9-0058/2020 (GUE/NGL)
B9-0061/2020 (PPE)
B9-0066/2020 (Renew)

относно Бурунди, и по-специално относно свободата на изразяване
(220/2502(RSP))

**Михаел Галер, Арба Кокалари, Желяна Зовко, Дейвид Макалистър,
Сандра Калниете, Антонио Лопес-Истурис Уайт, Кшищоф Хетман,
Томаш Здоховски, Милан Звер, Роберта Мецола, Лефтерис
Христофору, Стелиос Кимбуропулос, Манолис Кефалоянис, Лукас**

RC\1196637BG.docx

PE643.478v01-00 }
PE643.479v01-00 }
PE643.481v01-00 }
PE643.482v01-00 }
PE643.485v01-00 }
PE643.490v01-00 } RC1

Фурлас, Лорант Винце, Давид Лега, Раса Юкнявичиене, Изабел Визелер-Лима, Карло Реслер, Романа Томц, Михаела Шойдрова, Владимир Билчик, Томислав Сокол, Лудек Нидермайер, Синди Франсен, Сунчана Главак, Инесе Вайдере, Станислав Полчак, Иржи Поспишил, Василе Блага, Мирча-Георге Хава, Георге-Влад Нистор, Дан-Щефан Мотряну, Йоан-Рареш Богдан

от името на групата PPE

Кати Пири, Мария Арена

от името на групата S&D

Ян-Кристоф Йотен, Андрус Ансип, Петрас Аушревичюс, Малик Азмани, Фил Бениън, Стефан Бижу, Исаскун Билбао Барандика, Жил Боайе, Силви Брюне, Катрин Шабо, Дита Харанзова, Оливие Шастел, Жереми Десерл, Енгин Ероглу, Фредрик Федерлей, Клемен Грошел, Кристоф Грюдлер, Бернар Гета, Антъни Хук, Иварс Иябс, Ирена Йовева, Мориц Кьорнер, Ондржей Коваржик, Илхан Кючюк, Карен Мелкиор, Шафак Мохамед, Урмас Паег, Фредерик Рийс, Мария Сорая Родригес Рамос, Сусана Солис Перес, Рамона Стругариу, Виктор Успаских, Мари-Пиер Ведрен, Хрисула Захаропулу

от името на групата Renew

Ели Чаунс

от името на групата Verts/ALE

Анна Елжбета Фотига, Емануил Франгос, Асита Канко, Ружа Томашич, Рафаеле Фито, Карол Карски, Анджелика Анна Можджановска, Ришард Чарнецки, Адам Белан, Йоана Копчинска, Елжбета Крук, Ядвига Вишневска, Витолд Ян Вашчиковски, Изабела-Хелена Клоц, Збигнев Кужмюк, Евжен Тошеновски, Александър Вондра, Вероника Вреционова

от името на групата ECR

Мариза Матиаш, Жузе Гушман, Стелиос Кулоглу

от името на групата GUE/NGL

Фабио Масимо Касталдо

Резолюция на Европейския парламент относно Бурунди, и по-специално относно свободата на изразяване (220/2502(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно Бурунди, и по-специално резолюциите си от 9 юли 2015 г.¹, 17 декември 2015 г.², 19 януари 2017 г.³, 6 юли 2017 г.⁴ и 5 юли 2018 г.⁵,
- като взе предвид решението на Комисията от 30 октомври 2019 г. относно финансирането на годишната програма за действие за 2019 г. за Република Бурунди,
- като взе предвид изявлението от 29 ноември 2019 г. на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) от името на ЕС относно присъединяването на някои трети държави, що се отнася до ограничителни мерки с оглед на положението в Бурунди,
- като взе предвид докладите на генералния секретар на ООН от 23 февруари 2017 г., 25 януари 2018 г. и 24 октомври 2019 г. относно положението в Бурунди,
- като взе предвид доклада от септември 2019 г. на анкетната комисия на Съвета на ООН по правата на човека относно Бурунди,
- като взе предвид писмото от 9 декември 2019 г., подписано от 39 членове на Европейския парламент, в което се призовава за освобождаването на журналисти от бурундската новинарска медия „Iwacu“,
- като взе предвид декларацията от 10 декември 2019 г. на ЗП/ВП от името на ЕС по повод на Деня на правата на човека,
- като взе предвид резолюция № 2248 от 12 ноември 2015 г. и резолюция № 2303 от 29 юли 2016 г. на Съвета за сигурност на ООН относно положението в Бурунди,
- като взе предвид доклада на анкетната комисия относно Бурунди, представена на 15 юни 2017 г. пред Съвета на ООН по правата на човека,
- като взе предвид изявлението за медиите на Съвета за сигурност на ООН от 13 март 2017 г. относно положението в Бурунди,
- като взе предвид доклада на Независимото разследване на ООН относно Бурунди

¹ ОВ С 265, 11.8.2017 г., стр. 137.

² ОВ С 399, 24.11.2017 г., стр. 190.

³ ОВ С 242, 10.7.2018 г., стр. 10.

⁴ ОВ С 334, 19.9.2018 г., стр. 146.

⁵ Приети текстове, P8_TA(2018)0305.

(UNHCR), публикуван на 20 септември 2016 г.,

- като взе предвид Споразумението от Аруша за мир и помирение за Бурунди (Споразумението от Аруша) от 28 август 2000 г.,
- като взе предвид изявлението относно Бурунди, прието по време на срещата на високо равнище на Африканския съюз от 13 юни 2015 г.,
- като взе предвид резолюция № 36/19 от 29 септември 2017 г. на Съвета на ООН по правата на човека относно подновяването на мандата на анкетната комисия относно Бурунди,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2015/1755 на Съвета от 1 октомври 2015 г.⁶, както и Решения на Съвета (ОВППС) 2015/1763 от 1 октомври 2015 г.⁷, (ОВППС) 2016/1745 от 29 септември 2016 г.⁸ и (ОВППС) 2019/1788 от 24 октомври 2019 г.⁹ относно ограничителни мерки с оглед на положението в Бурунди,
- като взе предвид изявлението на ЗП/ВП от 8 май 2018 г. от името на Европейския съюз относно положението в Бурунди в навечерието на референдума за конституция,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. (Споразумение от Котону),
- като взе предвид Африканската харта за правата на човека и народите, приета на 27 юни 1981 г. и в сила от 21 октомври 1986 г., ратифицирана от Бурунди,
- като взе предвид Решение (ЕС) 2016/394 на Съвета от 14 март 2016 г. за приключване на процедурата на консултации с Република Бурунди съгласно член 96 от Споразумението за партньорство между членовете на Групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна¹⁰,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека,
- като взе предвид раздела от световния доклад на „Хюман Райтс Уоч“ за 2019 г. относно Бурунди,
- като взе предвид Световния индекс за свобода на печата за 2019 г., изготвен от

⁶ ОВ L 257, 2.10.2015, стр. 1.

⁷ ОВ L 257, 2.10.2015, стр. 37.

⁸ ОВ L 264, 30.9.2016, стр. 29.

⁹ ОВ L 272, 25.10.2019, стр. 147.

¹⁰ ОВ L 73, 18.3.2016, стр. 90.

„Репортери без граници“,

- като взе предвид член 144, параграф 5 и член 132, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че президентските избори в Бурунди през 2015 г. са предизвикали граждански размирици, а според мисията на ООН за наблюдение на изборите в Бурунди са били белязани от сериозно неспазване на основните условия за ефективно упражняване на правото на глас и са били бойкотирани от опозицията;
- Б. като има предвид, че продължават да бъдат затворени независими радиостанции, десетки журналисти все още не могат да се върнат от своето доброволно изгнание, а онези, които са останали, смятат, че е трудно да работят свободно, често в резултат на тормоз от страна на силите за сигурност, който се насърчава от официални изказвания, асоцииращи необвързаните медии с врагове на нацията;
- В. като има предвид, че положението в Бурунди продължава да буди безпокойство, като се съобщава за много нарушения на основните граждански и политически свободи, а покачващите се цени имат отрицателно въздействие върху икономическите и социално-културните права, например правото на адекватен стандарт на живот, правото на образование, правото на подходяща храна и правото на свобода от глад, правата на жените, правото на труд и синдикалните права;
- Г. като има предвид, че застоят във връзка с постигането на политическо решение чрез диалога между страните в Бурунди сериозно застрашава провеждането на избори, насрочени за май 2020 г.; като има предвид, че при липсата на съдържателен политически диалог тези избори могат допълнително да допринесат за утвърждаването на Бурунди като авторитарна държава; като има предвид, че на фона на свиващото се политическо пространство и необходимостта от създаване на среда, която благоприятства провеждането на мирни, прозрачни и будещи доверие избори, продължава да съществува несигурност относно участието на всички заинтересовани страни в процеса;
- Д. като има предвид, че в своя доклад от 4 септември 2019 г. анкетната комисия относно Бурунди с мандат от Съвета на ООН по правата на човека изтъква, че няколко месеца преди президентските и парламентарните избори през 2020 г. лицата, които са се противопоставили на управляващата партия „Национален съвет за защита на демокрацията – Сили за защита на демокрацията“, често живеят в страх и са подложени на сплашвания; същевременно, с приближаването на изборите през май 2020 г. напрежението продължава да расте, а местните органи и членовете на „Имбонеракуре“ – придобилото печална слава младежко движение на управляващата партия – продължават да извършват насилие по политически причини и сериозно да нарушават правата на човека; като има предвид, че въпреки многобройните искания от нейна страна правителството отказва да сътрудничи с анкетната комисия относно Бурунди;

- Е. като има предвид, че Службата на ООН по правата на човека в Бурунди е работила с правителството за изграждане на мира и за реформа в сектора на сигурността и на правосъдието и е спомагала за изграждането на капацитет на институциите и на гражданското общество по въпросите, свързани с правата на човека; през март 2019 г. Службата е закрыта по настояване на правителството, което още през октомври 2016 г. е преустановило всички форми на сътрудничество с нея;
- Ж. като има предвид, че според Световната банка през 2019 г. икономическият растеж на Бурунди е възлизал 1,8%, в сравнение с 1,7% през 2018 г.; като има предвид, че общият държавен бюджет за периода 2019 – 2020 г. показва дефицит от 189,3 милиарда бурундски франка (FBu) (14,26%), а за периода 2018 – 2019 г. дефицитът е възлизал на 163,5 милиарда FBu; като има предвид, че според Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) към 30 септември 2019 г. 369517 бурундски бежанци са се намирали в съседни държави; като има предвид, че от септември 2017 г. общо 78000 бежанци доброволно са се завърнали в Бурунди; като има предвид, че към 28 февруари 2019 г. 130562 граждани на Бурунди са били вътрешно разселени;
- З. като има предвид, че в своя Световен индекс за свобода на печата за 2019 г. „Репортери без граници“ класират Бурунди на 159-то място от общо 180 държави; като има предвид, че свободата на изразяване и свободата на словото са жизненоважни за гарантирането на свободни и информирани избори; като има предвид, че свободната, независима и безпристрастна журналистика представлява продължение на основното право на човека на свобода на словото; като има предвид, че контролираните от държавата традиционни медии, например радиото и вестниците, продължават да бъдат основни източници на информация; като има предвид, че засилването на медийната грамотност и достъпът до интернет и социалните медии са необходими за осигуряване на достъп до информация и за укрепване на социалната и политическата стабилност и диалог, а следователно и за гарантирането на свободни, информирани и справедливи избори;
- И. като има предвид, че Бурунди е една от най-бедните държави в света, като 74,7% от населението живее в бедност, и се нарежда на 185-то място от общо 189 държави в индекса на човешкото развитие; като има предвид, че над 50% от населението на Бурунди страда от хронична продоволствена несигурност, почти половината от населението е на възраст под 15 години, а само през 2019 г. над осем милиона души се били заразени с малария, 3000 от които са починали вследствие на това; като има предвид, че бедността, лошите социални услуги, високата безработица сред младите хора и липсата на възможности продължават да водят до насилие в държавата;
- Й. като има предвид, че на 27 септември 2018 г. Съветът за национална сигурност на Бурунди е обявил тримесечно преустановяване на дейността на международните неправителствени организации (НПО), като по този начин сериозно е възпрепятствал работата на около 130 международни НПО, някои от които са

предоставяли животоспасяваща помощ;

- К. като има предвид, че на 18 юли 2019 г. правителството е приело две постановления за създаване на междуведомствен комитет за наблюдение и оценка на международните НПО, извършващи дейност в Бурунди;
- Л. като има предвид, че след закриването на Службата на върховния комисар на ООН по правата на човека (СВКПЧ) в Бурунди на 28 февруари 2019 г. правителството е отказало да признае каквито и да било нарушения на правата на човека и не е показало ангажимент за поддържане на каквато и да е форма на сътрудничество със Службата; като има предвид, че понастоящем анкетната комисия относно Бурунди е единственият независим международен механизъм, който разследва извършените в Бурунди нарушения и злоупотреби с правата на човека;
- М. като има предвид, че органите на Бурунди са продължили изцяло и систематично да отхвърлят работата на анкетната комисия относно Бурунди и са отказали да ѝ предоставят достъп до държавата, като я считат за политически пристрастна, но не са представили доказателства в подкрепа на своите обвинения;
- Н. като има предвид, че през октомври 2017 г. Бурунди се е оттеглил от Римския статут, с който е създаден Международният наказателен съд; като има предвид, че въпреки призивите от страна на международната общност да започне процедура за повторно присъединяване към Римския статут, правителството на Бурунди не е предприело действия;
- О. като има предвид, че през 2019 г. Танзания и Бурунди са подписали споразумение за връщане на 180000-те бурундски бежанци в Танзания обратно в държавата им, независимо дали доброволно или не, до 31 декември 2019 г.; като има предвид, че през август 2019 г. ВКБООН е съобщил, че условията в Бурунди не са били благоприятни за насърчаването на връщанията, тъй връщаните лица са били сред основните мишени на нарушенията на правата на човека;
- П. като има предвид, че на 30 декември 2019 г. прокурорът на Бурунди е поискал 15 години лишаване от свобода за четирима журналисти от „Iwacu Press Group“ – Кристин Камикази, Аниес Ндирубуса, Терънс Мпозензи, Ежид Хареримана и техния шофьор Адолф Масабаракиза – които на 22 октомври 2019 г. са били задържани в община Мусигати, провинция Бубанза, докато са отразявали сблъсъци между бунтовници и правителствени сили в северозападната част на Бурунди, и срещу които са отправени обвинения в съучастничество в подкопаване на вътрешната сигурност в държавата;
- Р. като има предвид, че от 22 юли 2016 г. насам репортерът от „Iwacu“ Жан Бижиримана е в неизвестност и се твърди, че последно е видян задържан от членове на националните разузнавателни служби в Мурамвья, на 45 км източно от столицата Буджумбура; като има предвид, че органите на Бурунди никога не са съобщили нищо за неговото изчезване;

- С. като има предвид, че на 13 октомври 2015 г. журналистът Кристоф Нкезабаизи, неговата съпруга и двете им деца са били убити в дома им в Буджумбура; като има предвид, че органите не са положили никакви усилия за разследване на това тежко престъпление и за подвеждане на извършителите под съдебна отговорност;
- Т. като има предвид, че член 31 от Конституцията на Бурунди гарантира свободата на изразяване, включително свободата на печата; като има предвид, че Бурунди също е страна по Африканската харта за правата на човека и народите, която гарантира правото на всеки бурундски гражданин да получава и разпространява информация; като има предвид, че правителството на Бурунди носи отговорност за насърчаването и защитата на правата на свобода на изразяване и сдружаване, залегнали в Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП), по който Бурунди е страна;
- У. като има предвид, че през последните години пространството за гражданското общество и медиите е станало все по-ограничено, а много активисти на гражданското общество и независими журналисти продължават да са в изгнание; като има предвид, че много от лицата, останали в Бурунди, са подложени на сплашване, задържане или съдебни процеси въз основа на изфабрикувани обвинения;
- Ф. като има предвид, че правителството и членовете на младежкото крило на управляващата партия, „Имбонеракуре“, са организирали национална кампания за събиране на „доброволни“ вноски от населението, за да подпомогнат финансирането на изборите през 2020 г.; като има предвид, че докладът на „Хюман Райтс Уоч“ от 6 декември 2019 г. установява, че за тази цел членовете на „Имбонеракуре“ и служителите на местните органи на управление често са използвали насилие и сплашване, ограничавали са движението и достъпа до обществени услуги и са нанасяли побой на лицата, които не са се подчинявали;
- Х. като има предвид, че активистът в областта на правата на човека Жермен Рукуки, член на „Действия на християните за премахване на изтезанията“ (АСАТ), през април 2019 г. е осъден на 32 години лишаване от свобода по обвинения в бунт и застрашаване на държавната сигурност, участие в размирици и атаки срещу държавния глава; като има предвид, че през август 2018 г. активистът Нестор Нибитанга, наблюдател на Асоциацията за защита на правата на човека и задържаните лица (APRODH), е осъден на пет години за застрашаване на държавната сигурност;
- Ц. като има предвид, че от май 2019 г. ВВС и „Гласът на Америка“ (VOA) не могат да излъчват в Бурунди, тъй като техните лицензи са суспендирани, първоначално за шест месеца, както съобщава по това време Комитетът за защита на журналистите; като има предвид, че на 29 март 2019 г. медийният регулатор на Бурунди, Националният съвет по комуникация (CNC), е обявил, че е отнел оперативния лиценз на ВВС и е продължил суспендирането на дейността на VOA; като има предвид, че CNC също така е забранил на който и да е журналист в Бурунди да „предоставя информация, пряко или непряко, която би могла да бъде

излъчена“ от BBC или от VOA;

- Ч. като има предвид, че на 24 октомври 2019 г. Съветът удължи действието на ограничителните мерки срещу Бурунди до 24 октомври 2020 г.;
- Ш. като има предвид, че тези мерки се изразяват в забрана за влизане на територията на Европейския съюз и замразяване на активи и се отнасят за четири лица, чиито действия се разглеждат като подкопаващи демокрацията или възпрепятстващи търсенето на политическо решение на кризата в Бурунди;
- Щ. като има предвид, че усилията на Източноафриканската общност (ИАО) за намиране на решение чрез посредници на политическата криза, породена от решението на президента през 2015 г. да се кандидатира за трети мандат, продължават да са в застой; като има предвид, че президентът Пиер Нкурунзиза многократно е заявявал, че няма да се стреми към нов мандат, но управляващата партия все още не е номинирала своя кандидат за следващите президентски избори;
1. строго осъжда настоящите ограничения на свободата на изразяване в Бурунди, включително по-широките ограничения на гражданските свободи, както и широкомащабните нарушения на правата на човека, сплашването и произволните арести на журналисти и забраните за излъчване, които засилват климата на страх за медиите в Бурунди, увеличават ограниченията за информирането и възпрепятстват надлежното отразяване, особено в навечерието на изборите през 2020 г.;
 2. продължава да бъде дълбоко загрижен поради положението с правата на човека в Бурунди, което подкопава всяка инициатива за помирение, мир и справедливост, и по-специално продължаващите произволни арести и екзекуции без присъда;
 3. остро осъжда продължаващото влошаване на положението с правата на човека в страната, по-специално за действителните и предполагаемите поддръжници на опозицията, включително за гражданите на Бурунди, които се завръщат от чужбина; припомня, че Бурунди е обвързан от клаузата за правата на човека в Споразумението от Котону; настоятелно призовава органите на Бурунди незабавно да обърнат тази тенденция на злоупотреби и да спазват задълженията на страната в областта на правата на човека, включително тези, залегнали в Африканската харта за правата на човека и народите, Международния пакт за граждански и политически права и други международни механизми, ратифицирани от правителството;
 4. припомня на правителството на Бурунди, че условията за провеждане на приобщаващи, надеждни, мирни и прозрачни избори предполагат правото на свобода на изразяване, достъп до информация, свобода на печата, свобода на медиите и съществуването на свободно пространство, в което защитниците на правата на човека да могат да се изказват без сплашване или страх от репресии; поради това настоятелно призовава органите на Бурунди да вдигнат мерките,

които ограничават или възпрепятстват работата на гражданското общество и ограничават достъпа до независимите традиционни и модерни медии и свободата на тези медии;

5. призовава органите на Бурунди да оттеглят обвиненията и незабавно и безусловно да освободят наскоро хвърлените в затвора журналисти от „Iwacu“, както и всички останали лица, задържани за упражняването на основните им права;
6. подчертава жизненоважната роля на гражданското общество и на журналистите в едно демократично общество, особено в контекста на предстоящите избори, и призовава органите на Бурунди да прекратят сплашването, тормоза и произволните арести на журналисти, активисти в областта на правата на човека и членове на опозицията; освен това призовава органите да позволят на активистите в областта на правата на човека и журналистите да изпълняват безпрепятствено своите законни задължения за разследване и докладване на нарушения на правата на човека;
7. отбелязва с голяма загриженост нарастващия брой вътрешно разселени лица от Бурунди и съседните държави; призовава ЕС да увеличи финансирането и другите хуманитарни усилия за гражданите на Бурунди, които са вътрешно разселени или са бежанци;
8. призовава органите на Бурунди да сложат край на изнудването на гражданите и да гарантират, че никой не е възпрепятстван от достъп до обществени блага и услуги като здравеопазване, храна, вода и образование, и да позволят на хуманитарните организации да работят независимо и да предоставят помощ въз основа на задължението за посрещане на най-спешните нужди;
9. подчертава, че за да се даде възможност за провеждане на бъдещи доверие избори, са необходими значителни подобрения на политическото положение и положението с правата на човека, по-специално по отношение на основните свободи, като свободата на изразяване на мнение, свободата на печата и свободата на събранията и сдруженията, а така също и напредък към постигането на помирение; призовава правителството на Бурунди да гарантира, че нарушенията на тези права се разследват безпристрастно и извършителите биват изправени пред съдебни процеси, които отговарят на международните стандарти;
10. настоятелно призовава органите да проведат задълбочени и прозрачни разследвания, за да изправят пред правосъдието, в справедливи и надеждни съдебни процеси, всички предполагаеми извършители на убийства, изчезвания, изнудване, побои, произволни арести, заплахи, тормоз или други видове насилие; изразява дълбока загриженост относно продължаващата безнаказаност на извършителите на нарушения на правата на човека от „Имбонеракуре“; настоятелно призовава органите на Бурунди да започнат независимо разследване на изчезването на журналиста Жан Бижиримана, в неизвестност от 22 юли 2016 г., и убийството на журналиста Кристоф Нкезабаизи заедно със съпругата и двете му деца на 13 октомври 2015 г.;

11. признава ключовата роля на региона, а именно Източноафриканската общност и Африканския съюз (АС), за осигуряване на устойчиво решение на политическата криза в Бурунди, и подчертава необходимостта от по-активен подход и по-големи усилия за прекратяване на кризата и за защита на населението на Бурунди, така че да се избегне по-нататъшна ескалация в региона; призовава АС спешно да разположи свои наблюдатели на правата на човека в Бурунди и да гарантира, че те имат безпрепятствен достъп до цялата страна, за да изпълнят мандата си;
12. изразява съжаление от застоя в изпълнението на Споразумението от Аруша и настоятелно призовава гарантите по споразумението да се стремят към помирение; изразява своята ангажираност с диалога между страните в Бурунди; призовава ЗП/ВП да подкрепи Източноафриканската общност за улесняване на диалога между страните в Бурунди; настоятелно призовава всички участници в диалога между страните в Бурунди да си сътрудничат конструктивно и да дадат възможност за безпрепятствено участие на опозицията, защитниците на правата на човека и организациите на гражданското общество;
13. настоятелно призовава Бурунди да се съобрази с дневния ред на срещите на регионалната и международната общност, за да постигне споразумение относно компромис за изпълнението на съществуващите решения на равнището на ООН и АС, а именно: изпълнението на Резолюция № 2303; подписването на меморандума за разбирателство с наблюдателите от АС; възобновяването на сътрудничеството със Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека (СВКПЧ);
14. изразява съжаление, че Бурунди продължава да отказва да сътрудничи на анкетната комисия на ООН и да даде съгласието си за възобновяване на дейността на местното бюро на Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека;
15. призовава ООН да продължи безпристрастните разследвания на всички предполагаеми нарушения на правата на човека и на хуманитарното право, включително на тези, които са извършени от държавни служители и младежкото крило „Имбонеракуре“, и да преследва по подходящ начин отговорните лица; подчертава, че престъпниците и убийците трябва да бъдат изправени пред правосъдието, независимо от това към коя група принадлежат, и че на жертвите и на преживелите тежки нарушения на правата на човека в Бурунди трябва да се предоставят подходящи средства за правна защита;
16. настоятелно призовава държавите – членки на ЕС да предоставят гъвкава и пряка финансова подкрепа на организациите на гражданското общество и медиите, включително на женските организации, които все още работят по места, а също и на тези в изгнание, и по-специално тези, които работят за утвърждаването и защитата на политическите, гражданските, икономическите, социалните и медийните права;
17. призовава дипломатите от ЕС и държавите – членки на ЕС в Бурунди да

гарантират пълното прилагане на насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека, включително по-специално като присъстват на съдебните изслушвания на всички журналисти, политически затворници и защитници на правата на човека в Бурунди, особено на журналистите от „Iwacu“, и като посещават защитниците на правата на човека, активистите и журналистите в затвора;

18. призовава за разширяване на целенасочените санкции на ЕС и настоятелно призовава Съвета за сигурност на ООН да наложи свои собствени целенасочени санкции, включително забрани за пътуване и замразяване на активи, срещу лица, отговорни за продължаващите сериозни нарушения на правата на човека в Бурунди; призовава ЗП/ВП спешно да изготви разширен списък с имената на лицата, отговорни за планирането, организирането и извършването на нарушения на правата на човека, за да бъдат добавени към списъка на длъжностните лица от Бурунди, които вече са обект на санкции от страна на ЕС;
19. изразява дълбоко съжаление, че Бурунди не е предприел никакви действия, за да се присъедини отново към Римския статут; настоятелно призовава правителството на Бурунди незабавно да започне такава процедура; призовава ЕС да подкрепи всички усилия на Международния наказателен съд за разследване на престъпленията, извършени в Бурунди, и за подвеждане на извършителите под съдебна отговорност;
20. изразява съжаление относно продължаващото недостатъчно финансиране за кризата с бежанците от Бурунди, което оказва силно въздействие върху безопасността и благосъстоянието на бежанците; призовава международната общност и хуманитарните агенции да увеличат помощта си за всички онези, които понастоящем са бежанци или са разселени вследствие на конфликта; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да предоставят статут на бежанци на лицата от Бурунди, търсещи убежище, и да следят отблизо положението в Бурунди във връзка с изборите през 2020 г., както беше препоръчано от анкетната комисия на ООН за Бурунди;
21. изразява дълбока загриженост във връзка с информацията за увеличаване на натиска върху бежанците от Бурунди да се върнат в страната преди изборите през 2020 г.; призовава правителствата от региона да гарантират, че връщането на бежанците е доброволно, въз основа на информирани решения и се извършва в условия на безопасност и достойнство; припомня, че ВКБООН счита, че не са изпълнени условията за безопасно, достойно и доброволно връщане;
22. призовава правителството на Бурунди да разреши на политическите опоненти в изгнание да се завърнат и свободно да водят кампании без сплашване, арестуване или насилие, както и да позволят на външни наблюдатели да наблюдават подготовката на изборите и процедурите за гласуване и преброяване;
23. повтаря, че приобщаващият политически диалог, при международно посредничество и в съответствие със Споразумението от Аруша и Конституцията на Бурунди, остава единственият начин за гарантиране на траен мир в Бурунди;

поради това призовава Източноафриканската общност, като ключов организатор на диалога на страните в Бурунди, да предприеме подходящи мерки за решително и незабавно ангажиране на правителството на Бурунди в приобщаващ диалог за мирно и трайно решение на настоящата криза;

24. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, президента на Република Бурунди, председателя на Парламента на Бурунди, Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС и на Африканския съюз и неговите институции.